

116. møde.

Onsdag den 23. maj kl. 10.

Formanden: I skrivelse af 22. d. m. meddeler landbrugsministeren, at han ønsker mundtligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om eksportafgifter på voksne kreaturer og fedekalve, herunder til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf.

I skrivelse af 22. d. m. meddeler finansministeren, at han ønsker mundtligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om afgift af huder, skind og læder.

Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede landbrugsminister, for at han kan fremsætte det nu anmeldte lovforslag.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Jeg har herved den ære at fremsætte for det høje folketing *forslag til lov om eksportafgifter på voksne kreaturer og fedekalve, herunder til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf.*

Landbruget har — efterhånden i en årrække — krævet ophævet hudeordningen og de til denne knyttede maksimalpriser, der indførtes i 1941 og efterhånden slet ikke svarede til de priser, der på verdensmarkedet betales for huder og skind. Medens princippet for landbrugsvarer i en årrække har været, at landbruget på hjemmemarkedet kunne opnå gennemsnitsekспортprisen for sine eksportvarer, og landbruget efter udløbet af loven om tilskud til forbrugerpriserne på hjemmemarkedet for smør og flæsk end ikke har været undergivet nogen binding af denne art, forblev huder og skind stadig under den gamle hudeordning og dennes maksimalpriser, og samtidig opretholdtes udførselsforbudet. Landbruget var således afskåret fra at opnå verdensmarkedspriserne for sin produktion af huder og skind.

Følgen heraf blev, at eksporten af kød her fra landet efterhånden aftog mere og mere for tilsidst at gå helt i stå, således at kvæg alene eksporteredes levende. Derved opnåede landbruget den fulde pris for huderne. I perioder har den merpris, der var opnåelig ved eksport af levende dyr, været en del over 100 kr. pr. kreatur,

svingende med verdensmarkedspriserne for huder og skind. Denne udvikling har samfundsmæssigt været beklagelig, da Danmark netop måtte være interesseret i under de herskende forsyningsforhold at forøge sin eksport af kød, således at huderne af de slagtede dyr kunne forblive her i landet.

Ved det på rigsdagen den 20. marts d. å. afsluttede politiske forlig blev det bl. a. vedtaget, at den gældende hudeordning skal ophæves og dermed samtlige bestående maksimalpriser på huder og skind bortfalde. Den derved forventede prisstigning på huder og skind, der anvendes til fodtøj og reparationer heraf, skal ifølge forliget bæres med $\frac{1}{3}$ af landbrugerne og $\frac{1}{3}$ af forbrugerne, medens resten skal tilsvares af statskassen.

Fremsættelsen af nærværende lovforslag tilsigter at opfylde denne del af det politiske forlig. Hudeordningen og maksimalpriserne vil herefter bortfalde, og huder og skind, der leveres til hjemmemarkedet, kan fremtidig kræves betalt med verdensmarkedspriserne.

Der åbnes endvidere herved atter mulighed for eksport af kød her fra landet, idet producenten fremtidig vil kunne opnå samme økonomiske udbytte af kreaturet, hvadenten det eksporteres levende eller slagtet.

Under det politiske forlig aftaltes, at landbrugets trediedel af det samlede bidrag til billiggørelse af fodtøj og reparationer heraf skulle tilvejebringes dels ved en eksportafgift på kreaturer, dels ved en afgift ved slagtning af kreaturer her i landet.

De nærmere administrative undersøgelser efter forligets indgåelse har imidlertid vist, at det praktisk taget er uigennemførligt at opkræve en afgift ved slagtning af kreaturer, bl. a. fordi mange private slagtehusene ikke har de fornødne vejerredskaber, således at der kan opkræves en tilstrækkeligt graderet slagteafgift, og fordi en slagteafgift iøvrigt ville kræve en meget omfattende administration.

I lovforslagets § 1, stk. 1, fastslås, at verdensmarkedspriserne på huder af kvæg samt på fede- og spædekalkeskind og alle andre huder og skind af dansk landbrugsproduktion fremtidig er basis for handel her i landet med disse varer i stedet for de indtil nu gældende maksimalpriser under hudeordningen, som ophæves, og at landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte en afgift på udførslen af voksne kreaturer og fedekalve samt kød af disse dyr til delvis imødegåelse af prisstigningen på fodtøj og reparationer heraf.